

**Окружний адміністративний суд міста
Києва**

01051, м. Київ, вул. Болбочана Петра, 8,
корпус 1

Позивач: Лихачов Роман Борисович

Адреса для листування:

63503, Харківська обл., м. Чугуїв, вул.
Музейна, буд.16-а, цокольний поверх.

Відповідач: Національна комісія, що здійснює
державне регулювання у сферах
енергетики та комунальних послуг

03057 м. Київ, вул. Смоленська, 19

box@nerc.gov.ua

ПОЗОВНА ЗАЯВА

Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (надалі за текстом НКРЕКП) затверджено та проведено державну реєстрацію Міністерством юстиції України Методології формування тарифів на послуги транспортування та розподілу природного газу як вираженої у грошовій формі вартості забезпечення у планованому періоді замовнику обсягу потужності, вираженої в 1000 м3 (одиницях енергії) до одиниці часу, а саме:

- Постанова НКРЕКП від 30.09.2015 № 2517 «Про затвердження Методики визначення та розрахунку тарифів на послуги транспортування природного газу для точок входу і точок виходу на основі багаторічного стимулюючого регулювання»;

- Постанова НКРЕКП від 25.02.2016 р. № 236 «Про затвердження Методики визначення та розрахунку тарифу на послуги розподілу природного газу».

28.03.2017 р. НКРЕКП прийняла постанову №348 про встановлення тарифів на послуги транспортування природного газу для споживачів України для точок входу і точок виходу для ПАТ «Укртрансгаз».

Того ж дня НКРЕКП прийняла постанови про встановлення тарифу на послуги розподілу природного газу для кожного ліцензіата з розподілу природного газу окремо, а саме постанови №№ 392, 391, 390, 389, 388, 387, 386, 385, 384, 383, 382, 381, 380, 379, 378, 377, 376, 375, 374, 373, 372, 371, 370, 369, 368, 367, 366, 365, 364, 363, 362, 361, 360, 359, 358, 357, 356, 355, 354, 353, 352, 351, 350, 349.

Тариф на послуги розподілу природного газу розраховується з урахуванням загальної планової річної приєднаної потужності розподілу природного газу. Потужність ця

визначена як максимально допустимий обсяг перетікання природного газу, виражений в одиницях енергії до одиниці часу, наданого замовнику відповідно до договору про надання послуг транспортування, розподілу, зберігання (закачування, відбору) газу. Це означає, що споживачу доведеться сплачувати за розподіл газу так, нібито газ спалюється 24 години на добу в максимально можливому обсязі.

На теперішній час, при споживанні 5 м³ газу на місяць (газова плита) в структурі тарифу на газ оплачує його транспортування в сумі 3,65 грн (0,73 грн / м³). Після нововведення, при споживанні 5 м³ газу на місяць із лічильником G1,6 населення заплатить близько 30 грн за сам газ та від 24,3 грн до 170,90 грн у місяць за його розподіл. При споживанні 5 м³ газу на місяць, але з лічильником G2,5, населення заплатить близько 30 грн за сам газ та від 38,82 до 272,68 грн у місяць за його розподіл. Причому рівень абонплати залежить не від фактично спожитого обсягу газу, а від потужності лічильника й тарифу газорозподільного підприємства.

Згідно із ЗУ «Про ціни і ціноутворення», суб'єкти господарювання під час провадження господарської діяльності використовують: вільні ціни та державні регульовані ціни. Останні – запроваджуються на товари, які справляють визначальний вплив на загальний рівень і динаміку цін, мають істотну соціальну значущість, а також на товари, що виробляються суб'єктами, які займають монопольне (домінуюче) становище на ринку.

Тобто фактично має місце підвищення тарифів на товар, який впливає на загальний рівень і динаміку цін, має не лише істотну соціальну значущість, а й займає монопольне становище на ринку.

Вважаю вищезазначені постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 348, 392, 391, 390, 389, 388, 387, 386, 385, 384, 383, 382, 381, 380, 379, 378, 377, 376, 375, 374, 373, 372, 371, 370, 369, 368, 367, 366, 365, 364, 363, 362, 361, 360, 359, 358, 357, 356, 355, 354, 353, 352, 351, 350, 349 незаконними, такими що мають бути скасовані, у зв'язку із наступним.

1. Відповідно до ст. 12 ЗУ «Про ціни і ціноутворення», зміна рівня державних регульованих цін (в тому числі й щодо газопостачання) може здійснюватися у зв'язку із зміною умов виробництва і продажу (реалізації) продукції, що не залежать від господарської діяльності суб'єкта господарювання.

Проте, фактичні обставини, що стверджували б про зміну умов розподілу природного газу або умов його транспортування до кінцевих споживачів відсутні.

Відповідно до зазначеної статті державні регульовані ціни повинні бути економічно обґрунтованими.

Таким чином, всупереч зазначеним вимогам ЗУ «Про ціни і ціноутворення» НКРЕКП прийняла оскаржувані постанови, які фактично змінили тарифи без належного обґрунтування, та без змін у виробництві та реалізації, прийняті всупереч діючим нормативно-правовим актам, звужують існуючі права громадян, які є споживачами природного газу, що використовується для потреб населення.

2. Відповідно до ст. 30 ЗУ «Про житлово-комунальні послуги», державне регулювання цін/тарифів базується на таких основних принципах:

1) доступності житлово-комунальних послуг для всіх споживачів та рівності правових гарантій;

- 2) нормативного регулювання надання житлово-комунальних послуг споживачам за цінами/тарифами, затвердженими в установленому законом порядку;
- 3) відповідності рівня цін/тарифів розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво;
- 4) відкритості, доступності та прозорості структури цін/тарифів для споживачів та суспільства;
- 5) відповідності оплати житлово-комунальних послуг їх наявності, кількості та якості;
- 6) відповідальності виконавців/виробників за недотримання вимог стандартів, нормативів, норм, порядків та правил;
- 7) гарантії соціального захисту населення при оплаті за житлово-комунальні послуги та випередження зростання доходів населення над зростанням цін/тарифів на житлово-комунальні послуги;
- 8) створення умов для залучення, використання за призначенням та повернення вкладених інвестицій, необхідних для здійснення заходів, спрямованих на скорочення собівартості виробництва (надання) житлово-комунальних послуг, енергозбереження, модернізацію виробництва та підвищення якості послуг, що надаються.

В прийнятих оскаржуваних постановках НКРЕКП вбачається відступлення від приписів вищевказаної норми ЗУ «Про житлово-комунальні послуги», а саме доступності житлово-комунальних послуг, відповідності рівня цін/тарифів розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво, та найголовніше – порушена гарантія соціального захисту населення при оплаті за житлово-комунальні послуги та випередження зростання доходів населення над зростанням цін/тарифів на житлово-комунальні послуги.

Про невідповідність фактичного рівня цін/тарифів розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво було описано в пункті першому цього позову, стосовно соціального захисту населення при оплаті за ЖК послуги – то фактичного зростання доходів населення не відбулось, проте вартість послуг з газопостачання в цілому зросла в декілька разів, а саме – з першого квітня 2017р. Разом із підвищенням тарифів з газопостачання, зменшується кількість населення, що може дозволити собі такий вид енергоносія, як газ, що безумовно є порушенням принципу доступності житлово-комунальних послуг.

3. Відповідно до ЗУ «Про житлово-комунальні послуги», у разі зміни протягом строку дії цін/тарифів обсягу окремих складових економічно обґрунтованих витрат з причин, які не залежать від виконавця/виробника, зокрема, збільшення або зменшення податків і зборів, мінімальної заробітної плати, орендної плати та амортизаційних відрахувань, підвищення або зниження цін на паливно-енергетичні та інші матеріальні ресурси, виконавці/виробники проводять коригування встановлених цін/тарифів на житлово-комунальні послуги і подають на затвердження до органу, уповноваженого здійснювати встановлення таких цін/тарифів. При цьому перерахунок цін/тарифів може проводитися шляхом коригування лише тих складових структури цін/тарифів, за якими відбулися цінові зміни в бік збільшення або зменшення. При коригуванні додатково враховується компенсація втрат (або вилучення необґрунтовано отриманих прибутків) від застосування не скоригованої на зміну вартості окремих витрат ціни/тарифу в період до встановлення скоригованих цін/тарифів.

Законодавець фактично надав перелік (збільшення або зменшення податків і зборів, мінімальної заробітної плати, орендної плати та амортизаційних відрахувань, підвищення або зниження цін на паливно-енергетичні та інші матеріальні ресурси) підстав, за яких виконавці/виробники проводять коригування встановлених цін/тарифів на житлово-комунальні послуги і подають на затвердження до органу, уповноваженого здійснювати встановлення таких цін/тарифів.

Натомість, в обґрунтуваннях Департаменту із регулювання відносин у нафтогазовій сфері до рішення про встановлення тарифів на послуги транспортування природного газу для споживачів України для точок входу і точок виходу для ПАТ «Укртрансгаз» та тарифів на послуги розподілу природного газу для газорозподільних підприємств, зазначено, що з метою адаптації до вимог законодавства ЄС, з урахуванням практики тарифоутворення країн ЄС та на виконання вимог Закону України «Про ринок природного газу» та на виконання пункту 10 та пункту 22 Плану заходів щодо реформування газового сектору, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 р. № 375-р, НКРЕКП прийняла оскаржувані постанови від 30.09.2015 № 2517 та від 25.02.2016 № 236.

Тобто НКРЕКП змінила (збільшила) ціни/тарифи на житлово-комунальні послуги на підставі, що відсутня в переліку, визначеному ЗУ «Про житлово-комунальні послуги».

4. Одним із пріоритетів діяльності державних органів відповідно до Указу Президента України «Про пріоритетні заходи щодо сприяння зміцненню національної єдності та консолідації українського суспільства, підтримки ініціатив громадськості у цій сфері» є вжиття заходів щодо зміцнення національної єдності та консолідації українського суспільства.

Проте, с прийняттям оскаржуваних постанов від 28.03.2017 р. вбачається відступлення НКРЕКП від зазначених пріоритетів, більше того, затвердження різних тарифів для всіх регіонів України загострює негативні процеси, що впливають на єдність та консолідацію українського суспільства.

Відповідно до частини 1 статті 2 КАС України, завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень шляхом справедливого, неупередженого та своєчасного розгляду адміністративних справ.

Згідно з пунктом 8 частини 1 статті 3 КАС України позивач - особа, на захист прав, свобод та інтересів якої подано адміністративний позов до адміністративного суду, а також суб'єкт владних повноважень, на виконання повноважень якого подана позовна заява до адміністративного суду. При цьому відповідно до частини 1 статті 6 КАС України кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або інтереси.

Отже, завдання адміністративного судочинства полягає у захисті саме порушених прав особи у публічно-правових відносинах.

Згідно з частиною першою статті 71 Кодексу адміністративного судочинства України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 72 цього Кодексу.

Відповідно до частини другої статті 71 Кодексу адміністративного судочинства України в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Статтею 171 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України) передбачені особливості провадження у справах щодо оскарження нормативно-правових актів органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів владних повноважень.

Так, за змістом частин 1, 2, 8 вказаної статті правила цієї статті поширюються на розгляд адміністративних справ щодо: законності (крім конституційності) постанов та розпоряджень Кабінету Міністрів України, постанов Верховної Ради Автономної Республіки Крим; законності та відповідності правовим актам вищої юридичної сили нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів владних повноважень. Суд може визнати нормативно-правовий акт незаконним чи таким, що не відповідає правовому акту вищої юридичної сили, повністю або в окремій його частині.

На підставі викладеного, відповідно до ст.ст. 6, 9 Конституції України, ст. 3, 6, 17, 71, 171, Кодексу адміністративного судочинства України,-

ПРОШУ:

1. Скасувати Постанову НКРЕКП від 28.03.2017 № 348 «Про встановлення тарифів на послуги транспортування природного газу для споживачів України для точок входу і точок виходу для ПАТ «Укртрансгаз»;
2. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 392;
3. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 391;
4. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 390;
5. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 389;
6. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 388;
7. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 387;
8. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 386;
9. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 385;
10. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 384;
11. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 383;
12. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 382;
13. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 381;
14. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 380;
15. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 379;
16. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 378;
17. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 377;
18. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 376;
19. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 375;
20. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 374;

21. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 373;
22. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 372;
23. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 371;
24. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 370;
25. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 369;
26. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 368;
27. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 367;
28. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 366;
29. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 365;
30. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 364;
31. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 363;
32. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 362;
33. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 361;
34. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 360;
35. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 359;
36. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 358;
37. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 357;
38. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 356;
39. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 355;
40. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 354;
41. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 353;
42. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 352;
43. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 351;
44. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 350;
45. Скасувати Постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 349.

Додатки:

1. Квитанція, як доказ сплати судового збору (640 грн.);
2. Копія цієї позовної заяви з додатками для відповідача;

05.04.2017р.

Р.Б. Лихачов